

[Indenrigsministeren.]

omfanget af og behovet for mødrehjælpen. Det er rigtigt, at den nye lov om svangerskabsafbrydelse har bevirket, at der er færre henvendelser til mødrehjælpen på dette område, men det er kun en enkelt side af mødrehjælpens virksomhed. Der er en lang række andre områder, hvor man stadig væk har det sædvanlige arbejde. I øvrigt er omfanget af personale og udgifter nedadgående, men det vil vel stadig væk være nødvendigt, at man har muligheder for at yde en hjælp som den, der ydes gennem mødrehjælpen og mødrehjælpens seksualklinikker, også i fremtiden, selv om man satser på, at læger også kan give denne vejledning og få betaling for det. Når jeg mener, at begge dele er hensigtsmæssige, er det, fordi det vil være uhensigtsmæssigt at oprette så mange seksualklinikker, at alle amtets beboere har en rimelig afstand dertil; i mange tilfælde vil de kunne klare sig bedre ved at søge den praktiserende læge. Men stadig væk har alle amtets beboere mulighed for at søge en seksualvejledningsklinik. Jeg tror, at denne spredning til begge områder vil virke hensigtsmæssig og tilfredsstillende.

Til fru Grethe Philips spørgsmål, om vi skulle tvinge amterne til at videreføre seksualklinikkerne, må jeg sige, at det synes jeg nok vil være betænkeligt. Vi pålægger amterne at løse de opgaver, som er defineret i forbindelse med loven, men hvordan og hvorledes de skal løse dem, synes jeg det vil være for stift at indføre i selve lovgivningen. Det vil vel være naturligt, at de viderefører de klinikker, der eksisterer, medmindre amtet har en mere hensigtsmæssig løsning, f. eks. en anden placering, eller hvad det nu kan være. En fast forbindelse mellem socialcentret, jordemodercentre og seksualklinikkerne er vel en naturlig ting, men det ligger jo også inden for de ting, som vi forventer af de kommende amtscentre, at man virkelig formår at skabe den forbindelse, der er nødvendig, således at også de klienter, der henvender sig på jordemodercentre, får den vejledning, der er brug for. Det samme gælder hospitaler o. lign., hvor socialcentrenes personale skal gøre deres indsats i fremtiden også.

Det er vist, hvad jeg kan sige til de fremsatte bemærkninger.

Jeg har bemærket, at man kunne tænke sig en ny vejledning udsendt, og at man på forskellige områder kunne ønske sig at gå lidt videre. Jeg er stadig væk betænkelig med hensyn til konsekvenserne af en fri, gratis tildeling af præventionsmidler, og hvor der kan blive tale om misbrug, har hr. Erlendsson jo på udmærket måde fortalt os; det takker jeg for.

Jeg håber, lovforslaget vil få en glat gang gennem udvalget.

Inge Fischer Møller (S):

Jeg er helt klar over, at det må være en forglemmelse, men der mangler et helt konkret svar på det spørgsmål om aldersgrænsen, der er fremhævet dels af mig i dag og tidligere, dels fra en del andre partier i dag, og jeg vil gerne spørge, om jeg ikke nu kan få et helt konkret svar på, om ministeren vil fremsætte lovforslag herom, eller om socialdemokratiet, og det vil sige jeg, skal komme med det?

Indenrigsministeren (Jacob Sørensen):

Det bliver det samme svar, som jeg har givet tidligere. Sagen kan nu komme til drøftelse i udvalget, og hvis der i udvalget er ønske om, at der skal fremsættes et lovforslag herom, er jeg villig til at gøre det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Karlskov Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om svangerskabsafbrydelse [af Inge Krogh m. fl.].

(Lovforslag nr. 20. Fremsat 10/10 74).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Det lovforslag, kristeligt folkeparti her har fremsat, har i virkeligheden to bestand-